Επιχείρηση «Μιχάλης» (Ι) :

αστυνομική εισβολή στο αντιεξουσιαστικό στέκι ΡΕΣΑΛΤΟ και απαγωγή 22 ατόμων

Απόγευμα Σαββάτου 5/12, λίγο μετά τις 5μμ, στο Κερατσίνι, στην οδό Ερμού 9, 100 μέτρα από την πλατεία Λαού, στο ύψος της Λεωφόρου Δημοκρατίας 54. Μέσα στον αυτοοργανωμένο χώρο αλληλεγγύης & ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ βρίσκονται 22 άνθρωποι. Άλλοι συμμετέχουν στις συνελεύσεις και τις δραστηριότητες του στεκιού από τον Ιούνιο του 2005 οπότε ξεκίνησε να λειτουργεί μετά από 6μηνες εργασιών ανακατασκευής του κτίσματος, άλλοι συμμετέχουν ενεργά ένα μικρότερο χρονικό διάστημα, ενώ για κάποιους είναι η πρώτη, δεύτερη ή τρίτη φορά που έρχονται.

Κάποια στιγμή χτυπάει η πόρτα του στεκιού. Όσοι και όσες καθόμαστε μέσα δεν την ακούμε μια και δε συνοδεύεται και από χτύπημα του κουδουνιού. Ένας σύντροφος που έχει επισκεφτεί την τουαλέτα που βρίσκεται δίπλα στην εξώπορτα ακούει το χτύπημα και ρωτάει «ποιος είναι;».

Παίρνει την απάντηση «ο Μιχάλης». Ανοίγοντας βλέπει κουστωδία ασφαλιτών (όπως θα διαπιστώσουμε αργότερα), πολλοί εξ' αυτών με κουκούλες, προτεταμένα όπλα και σιδηρολοστούς. Ακαριαία κλείνει την πόρτα ειδοποιώντας τους υπόλοιπους. Οι μπάτσοι αρχίζουν να ουρλιάζουν: «αστυνομία, ανοίχτε ρε». Δεν απαντούν ποτέ στην απαίτησή μας να μας δείξουν ένταλμα ή να μας πουν το λόγο που επιχειρούν να εισβάλλουν. Οι ασφαλίτες με τους σιδηρολοστούς σπάνε το τζάμι της εξώπορτας. Την ανοίγουν και ακολουθούμενοι από διμοιρία των ΥΜΕΤ δρασκελίζουν έναν μικρό εσωτερικό διάδρομο και με κλωτσιές ανοίγουν και την ξύλινη εσωτερική πόρτα του κτίσματος. Ουρλιάζουν να ξαπλώσουμε κάτω, μας σημαδεύουν με πιστόλια, αναποδογυρίζουν πάγκους και τραπεζάκια τα οποία πέφτουν πάνω σε συντρόφισσες και συντρόφους και κραδαίνουν τους σιδηρολοστούς χτυπώντας τους δεξιά και αριστερά στους τοίχους και πάνω στα έπιπλα.

Η συνεχόμενη επίμονη απαίτησή μας να μας διευκρινίσουν το λόγο της βίαιης εισβολής δε θα απαντηθεί ποτέ. Επίσης, δεν έχουν ένταλμα έρευνας να μας επιδείξουν. Μας δείχνουν μια κυρία που ισχυρίζονται ότι είναι εισαγγελέας, η οποία αρνείται να μας μιλήσει, να μας πει το όνομα της και να μας δείξει την εισαγγελική της ταυτότητα. Το ίδιο ισχύει με τον επικεφαλής της επιχείρησης ο οποίος δηλώνει αστυνόμος αλλά αρνείται να μας δείξει την υπηρεσιακή του ταυτότητα. Σε λίγα λεπτά καταφτάνει στο στέκι ο πατέρας ενός συντρόφου. Απέναντι στις έντονες διαμαρτυρίες του για την αδικαιολόγητη και χωρίς ένταλμα εισβολή δίνεται εντολή για την προσαγωγή του. Μας ανακοινώνουν ότι θα προσαχθούμε όλοι/ες και ότι στο στέκι θα πραγματοποιηθεί έρευνα. Ένας σύντροφος, που είναι και από τους ενοικιαστές του χώρου, επιμένει ότι θα παραμείνει στην «έρευνα» γιατί δεν υπάρχει καμία εμπιστοσύνη στο τι μπορεί να «βρουν» οι μπάτσοι «ερευνώντας» μόνοι τους.

Το στέκι μας μετά από 4,5 χρόνια ανοιχτών κοινωνικών-πολιτικών-πολιτισμικών παρεμβάσεων και δράσης για ένα πλήθος κοινωνικών ζητημάτων, τοπικών ή ευρύτερων, έχει δεχτεί εισβολή από μια κρατική συμμορία με το όνομα «Μιχάλης». Δε θα αργήσουμε να καταλάβουμε από τα συνεχή τηλέφωνα του επικεφαλής αστυνόμου με τον προϊστάμενό του στη ΓΑΔΑ (Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αθηνών) ότι πρόκειται για την κωδική ονομασία της επιχείρησης, που παραπέμπει στον Χρυσοχοΐδη, ο οποίος την συντόνιζε προσωπικά από το κέντρο επιχειρήσεων. Ποιος είπε ότι όλα αυτά θυμίζουν χούντα; Όχι, μια χαρά τα καταφέρνει και η δημοκρατία. Αλίμονο σε αυτούς που τρέφουν αυταπάτες τη στιγμή που ο δημοκρατικός ολοκληρωτισμός ορθώνεται. Ειδικά τον τελευταίο 1 χρόνο, μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη, που μέσα από την εντατική ιδεολογική και κατασταλτική αντι-εξεγερτική εκστρατεία του κράτους επιχειρείται η παλινόρθωση του καθεστώτος και η επιβολή της Τάξης.

Λίγη ώρα μετά την εισβολή τους στο στέκι οι μπάτσοι ουσιαστικά απαγάγουν τους 21 συντρόφους και συντρόφισσες (ο 22ος κατόρθωσε να μείνει για την «έρευνα») με το πρόσχημα της προσαγωγής και του ελέγχου των προσωπικών τους στοιχείων. Τα κινητά τους τηλέφωνα κατάσχονται χωρίς να τους επιτραπεί να ειδοποιήσουν κάποιον δικό τους και οδηγούνται στη ΓΑΔΑ, όπου μέχρι την άλλη μέρα το πρωί δε θα τους επιτραπεί η επαφή με δικηγόρο, δε θα έχουν καμία ενημέρωση για την έκβαση των «ερευνών» και για την απόδοση κατηγοριών ούτε και για τον 22ο σύντροφο τους που κρατείται μόνος του χώρια από τους υπόλοιπους.

Η «έρευνα» ξεκινά και θα κρατήσει μέχρι τις 1:30 μετά τα μεσάνυχτα (8 ώρες). Γύρω στους 100 ασφαλίτες θα περάσουν διαδοχικά σε δόσεις από το ΡΕΣΑΛΤΟ. Κάνουν τα πάντα φύλλο και φτερό, σκορπίζουν αρχεία και εργαλειοθήκες, αδειάζουν συρτάρια και βιβλιοθήκες, λύνουν Η/Υ και κατάσχουν σκληρούς δίσκους και DVD, τραβάνε εκατοντάδες φωτογραφίες και βιντεοσκοπούν το χώρο με 3 διαφορετικές κάμερες διαφορετικών υπηρεσιών, αδειάζουν τις σακούλες σκουπιδιών και παίρνουν δακτυλικά αποτυπώματα από δεκάδες κινητά αντικείμενα (ποτήρια, τασάκια, μπουκάλια κ.α.). Κάποιος φασιστόμπατσος θα γράψει στον τοίχο της τουαλέτας του στεκιού «πουτάνας γιοί αναρχικοί» με υπογραφή τον αγκυλωτό σταυρό των ναζί.

Τα ευρήματα φοβερά (!!!): ένα μισογεμάτο μπιτόνι με φωτιστικό πετρέλαιο για μια στρογγυλή σόμπα πετρελαίου KEROSUN, άλλο ένα άδειο μπιτόνι από πετρέλαιο θέρμανσης για μια μεγαλύτερη σόμπα πετρελαίου με μπουριά, κάποιες δεκάδες μπουκάλια μπύρας που έχουν ξεμείνει από το καλοκαίρι, 7 μαυροκόκκινες σημαίες (ιστορικό σύμβολο των αναρχικών), δεκάδες εργαλεία από το αποθηκάκι του στεκιού από τα οποία ξεδιαλέγουν μια βαριά, μια βαριοπούλα, ένα σκεπάρνι και δύο καλέμια και τέλος κάποιες μάσκες με φίλτρα, ορισμένες από δουλειές τριψιμάτων και σοβαντισμάτων στο στέκι και οι υπόλοιπες αντιασφυξιογόνες για προστασία από τα δακρυγόνα των ΜΑΤ στις διαδηλώσεις.

Τόσο φοβερά είναι τα ευρήματα που ο εκνευρισμός τους είναι εμφανής. Στις συνομιλίες τους αλληλοκατηγορούνται, επικρατεί ένταση. Ο επικεφαλής της αστυνομικής συμμορίας εισβολής στο ΡΕΣΑΛΤΟ (κάποιος Βασιλακόπουλος, όπως μάθαμε αργότερα το όνομά του) προσπαθεί να εξηγήσει τηλεφωνικά στον τμηματάρχη της κρατικής ασφάλειας (στα κεντρικά) και αυτός με τη σειρά του στον Χρυσοχοΐδη (στο

κερατσίνι, απόγευμα σαββάτου, 5.12

βίαιη αστυνομική εισβολή χωρίς εισαγγελέα, επίδειξη εντάλματος ή κάποια αιτιολόγηση στον αυτοοργανωμένο χώρο αλληλεγγύης & ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ, πολύωρες άκαρπες «έρευνες» ενώ τα τηλεοπτικά κανάλια καθ' υπαγόρευση Χρυσοχοΐδη μιλούν για «γιάφκα» και «ορμητήριο επιθέσεων», ένα μπιτόνι με πετρέλαιο θέρμανσης για τη σόμπα του στεκιού και μερικά άδεια μπουκάλια μπύρας που βαφτίζονται «υλικά παρασκευής εκρηκτικών υλών», κάποια εργαλεία και 7 μαυροκόκκινες σημαίες που βαφτίζονται «όπλα», 22 άνθρωποι σε έναν ανοιχτό κοινωνικό χώρο που βαφτίζονται «εγκληματική οργάνωση», τους αποδίδονται κακουργήματα και καλούνται να καταβάλλουν το ασύλληπτο ποσό των 51.000 ευρώ για να μην προφυλακιστούν, 42 αλληλέγγυοι/ες που συλλαμβάνονται μετά από αστυνομική εκκένωση του κατειλημμένου δημαρχείου το οποίο είχαν μετατρέψει σε κέντρο αντιπληροφόρησης, 3 ασφαλίτικα αναποδογυρισμένα έξω από το ΡΕΣΑΛΤΟ όταν άλλη ομάδα δεκάδων εξοργισμένων συντρόφων/ισσών φτάνει με πορεία στο μπατσοκρατούμενο στέκι.

αναλαμβάνουμε την ευθύνη

ότι, με «όπλα» μας την ανατρεπτική συνείδηση, την εξεγερτική ευαισθησία και το πάθος για την ελευθερία, αποτελούμε «ορμητήριο επίθεσης» κατά του πολιτισμού της εκμετάλλευσης, της αλλοτρίωσης, της ιεραρχίας, των διακρίσεων και της υποταγής, αποτελούμε «χώρο παρασκευής εκρηκτικών» κοινωνικών διεργασιών κατά της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας, των κομμάτων, των ΜΜΕ, των εργατοπατέρων, του κράτους και των απολογητών του.

Σάββατο 19/12, 12:00

ΠΟΡΕΙΑ

ενάντια στην κρατική τρομοκρατία
Πλ. Λαού, Κερατσίνι

Κυριακή 20/12, 14:00

στο παρκάκι έξω από το ρεσάλτο
Συλλογική κουζίνα-γλέντι
μέχρι το βράδυ (φέρνουμε φαγητά, κρασί και καλή διάθεση και συν-τροφιάζουμε)

Δευτέρα 21/12, 19:00

ΣΥΖΗΤΗΣΗ στο ρεσάλτο
για την αστυνομική εισβολή στο ρεσάλτο και στο Δημαρχείο Κερατσινίου, για τις διώξεις και τις δικαστικές ομηρίες που έχουν ακολουθήσει και το ευρύτερο κατασταλτικό κλίμα των ημερών.

ρεσάλτο
αυτοοργανωμένος χώρος
αλληλεγγύης & ρήξης
anarxiko-resalto.blogspot.com
(Λεωφ. Δημοκρατίας 54, Κερατσίνι, είσοδος
από Ερμού 9 - 100μ. από την πλ. λαού)

&

συνέλευση εξεγερμένων
Σαλαμίνας, Περάματος, Κερατσινίου,
Δραπετσώνας, Νίκαιας

κέντρο επιχειρήσεων) ότι δεν έχει βρεθεί τίποτα αξιόποινο.
Όμως ο υπουργός ΠΡΟ.ΠΟ. (Προστασίας του Πολίτη!) μέσα στη γενικότερη αλαζονεία του και τον ναπολεοντισμό που τον διακρίνει έχει ήδη διοχετεύσει στα τηλεοπτικά κανάλια φωτογραφίες από τον «οπλισμό» και τα «υλικά παρασκευής εκρηκτικών» (εργαλεία, σημαίες, μάσκες, άδεια μπουκάλια μπύρας, μπιτόνι με φωτιστικό πετρέλαιο κ.α.). Στα δελτία ειδήσεων των 8 η όλη υπόθεση παρουσιάζεται ως προληπτική επέμβαση της αστυνομίας σε «ορμητήριο επιθέσεων», σε «γιάφκα αναρχικών», κατά την προετοιμασία τους για επιθέσεις την ίδια μέρα και την επόμενη, που είναι οι διαδηλώσεις για τον 1 χρόνο από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου και την εξέγερση που ξέσπασε. Το ανοιχτό πλαϊνό καπάκι της κεντρικής μονάδας του Η/Υ παρουσιάζεται ως προσπάθεια καταστροφής του σκληρού δίσκου κατά την αστυνομική εισβολή ενώ ως εξέχον εύρημα παρουσιάζεται μια «χειροβομβίδα κρότου-λάμψης», η οποία όλως τυχαίως δεν ήταν παρά ένα χρησιμοποιημένο δακρυγόνο των ΜΑΤ, που έχει συλλεγεί μετά από πορεία τον περσινό Δεκέμβρη, διότι η ημερομηνία λήξης του ήταν της προηγούμενης δεκαετίας (γι' αυτό εξάλλου, παρά τον ντόρο, δεν αναφέρεται στη λίστα με τα κατασχεθέντα αντικείμενα και δεν περιλαμβάνεται στη δικογραφία). Επιπλέον, ένα «βαρυσήμαντο» υπονοούμενο περιφέρεται γύρω από τις αντιασφυξιογόνες μάσκες που υπήρχαν στο στέκι, ένα μέσο αυτοπροστασίας ευρέως χρησιμοποιούμενο σε διαδηλώσεις για προφύλαξη από τα δακρυγόνα. Τα δημοσιογραφικά φερέφωνα φτάνουν, μάλιστα, στο σημείο να ανακοινώσουν, ήδη από τα δελτία των 8, ότι οι 22 προσαχθέντες θα διωχθούν βάσει του τρομονόμου για «σύσταση εγκληματικής οργάνωσης» και για «παρασκευή εκρηκτικών υλών» (κάτι που στους ίδιους θα ανακοινωθεί στις 5:00 τα ξημερώματα της επόμενης μέρας). Έτσι, στις 12:30 μετά τα μεσάνυχτα, μετά από 7 ώρες άκαρπης «έρευνας», θα δοθεί στους αστυνομικούς η εντολή να κατασχεθούν όλα τα άδεια μπουκάλια, τα μπιτόνια με το πετρέλαιο, επιλεγμένα εργαλεία καθώς και 4 κράνη συντρόφων που έχουν μηχανάκια. Αφού δεν υπάρχουν ευρήματα πρέπει κάποια αντικείμενα να μετατραπούν σε ενοχοποιητικά στοιχεία. Αφού δεν προκύπτουν κατηγορίες πρέπει να κατασκευαστούν.
Δυο μέρες μετά ο Χρυσοχοΐδης θα δηλώσει ότι οι αστυνομικές επιχειρήσεις τη συγκεκριμένη ημέρα απέτρεψαν 100 επιθέσεις που ήταν προγραμματισμένες για εκείνο το βράδυ. Ασυναρτησίες και σενάρια επιστημονικής φαντασίας σε μια προσπάθεια αποκατάστασης του κουρελιασμένου κύρους του ίδιου, των διωκτικών μηχανισμών και του συστήματος πληροφοριών τους, σε μια υπόθεση που από την πρώτη στιγμή «μύριζε» φιάσκο και όσο περνούν οι μέρες μετατρέπεται σε κοινωνικό σκάνδαλο. Τόσο πολύ έχει χάσει μάλιστα την ψυχραιμία του ο άνθρωπος (ενδεχομένως και τα λογικά του) που, μεταξύ φτηνής δημαγωγίας και ακατάληπτου παραληρήματος, σε τηλεοπτική του συνέντευξη υποστήριξε ότι απέτρεψε μια «νύχτα των κρυστάλλων» (η πρώτη συντονισμένη επιδρομή των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου κατά οικιών και καταστημάτων εβραίων στη χιτλερική γερμανία). Ήρθε, δηλαδή, ο φασισμός του κράτους, επικαλούμενος την «προστασία του πολίτη», να παρουσιάσει ως φασισμό τον ακηδεμόνευτο, ανιδιοτελή και αυτοοργανωμένο αγώνα για ελευθερία, και αξιοπρέπεια.
Κλινική περίπτωση.

Επιχείρηση «Μιχάλης» (2) :

αστυνομική εισβολή στο Δημαρχείο Κερατσινίου και σύλληψη 42 αλληλέγγυων συντροφικές χειρονομίες αλληλεγγύης έξω από το ΡΕΣΑΛΤΟ και σε όλη την ελλάδα

Λίγη ώρα μετά την αστυνομική εισβολή στο ΡΕΣΑΛΤΟ 42 σύντροφοι και συντρόφισσες προχωρούν σε κατάληψη του Δημαρχείου Κερατσίνιου για τη μετατροπή του σε κέντρο αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης και σε εστία αγώνα κατά της κρατικής τρομοκρατικής επιδρομής στο ΡΕΣΑΛΤΟ. Δε θα περάσει πολύ ώρα και απίστευτες αστυνομικές δυνάμεις κάθε είδους (ΜΑΤ, ΖΗΤΑ, ΔΕΛΤΑ, ΟΠΚΕ κλπ) θα περικυκλώσουν το δημαρχείο και θα καλέσουν τους/τις καταληψίες να παραδοθούν. Οι καταληψίες φράζουν την είσοδο του δημαρχείου με έπιπλα, φτιάχνουν ανθρώπινες αλυσίδες, φωνάζουν συνθήματα, διαβάζουν ανακοινώσεις από τη μικροφωνική εγκατάσταση του δημαρχείου και ζητούν την αποχώρηση των αστυνομικών δυνάμεων ενώ κάτοικοι, γείτονες και δημοτικοί σύμβουλοι φτιάχνουν ένα ανθρώπινο φράγμα μπροστά στην είσοδο του δημαρχείου αποτρέποντας τις δυνάμεις καταστολής να εισβάλλουν. Όμως η εντολή της φυσικής και πολιτικής ηγεσίας της αστυνομίας (Οικονόμου - Χρυσοχοΐδης) είναι ρητή: αστυνομική εισβολή, εκκένωση του κτιρίου και σύλληψη όλων των καταληψιών. Ο δήμαρχος Κερατσινίου, που ακούει στο όνομα Φώτης Μελάς και κάθεται απόμερα καθόλη τη διάρκεια των εξελίξεων, δεν έχει το ηθικό ανάστημα να τοποθετηθεί ρητά κατά της εισβολής επιχειρώντας να την αποτρέψει ενώ τις επόμενες μέρες ακολουθεί τακτική χαμαιλέοντα: από τη μία οι δημοτικοί σύμβουλοι της παράταξής του προσυπογράφουν ψήφισμα αλληλεγγύης του δημοτικού συμβουλίου προς τους συλληφθέντες του ΡΕΣΑΛΤΟ και του δημαρχείου και από την άλλη ο ίδιος σε τηλεοπτικό κανάλι δηλώνει ότι το δημαρχείο είναι άσυλο για τον λαό και δεν μπορεί να καταλαμβάνεται από ομάδες ταραξιών (?!). Τελικά, οι 42 αλληλέγγυοι/ες συλλαμβάνονται μετά από εισβολή των ΜΑΤ και προφανώς για να μην έρθουν σε επαφή με τους 22 προσαχθέντες από το ΡΕΣΑΛΤΟ οδηγούνται στα κρατητήρια του Μεταγωγών στην Πέτρου Ράλλη.
Για την ιστορία, ο πρασινοφρουρός δημοτικός σύμβουλος κύριος Ζούπης, θέλοντας να φανεί αρεστός τόσο στον Χρυσοχοΐδη όσο και στο πρωθυπουργικό γραφείο, κατήγγειλε γραπτώς ως πραξικόπημα το έκτακτο δημοτικό συμβούλιο της Κυριακής 6 Δεκέμβρη που έβγαλε το ψήφισμα αλληλεγγύης στους συλληφθέντες, τονίζοντας ότι ο ίδιος δεν είχε ειδοποιηθεί και ότι αποχώρησε την ώρα του ψηφίσματος, προφανώς σε μια κίνηση διεκδίκησης του χρίσματος του υποψηφίου δημάρχου στις επόμενες τοπικές εκλογές από το κόμμα του (ως γνωστό στο ΠΑΣΟΚ Κερατσινίου υπάρχει μια πολυδιάσπαση εδώ και χρόνια και οι μνηστήρες για τη θέση του επικεφαλής του δημοτικού ψηφοδελτίου είναι πάντα πολλοί). Επίσης για την ιστορία, οι δύο δημοτικοί σύμβουλοι του ΚΚΕ (που δεν εμφανίστηκαν στο δημαρχείο όταν δρομολογούταν η αστυνομική εισβολή) πρότειναν δικό τους κείμενο ψηφίσματος αλληλεγγύης (από το οποίο απουσιάζει η αστυνομική εισβολή στο ΡΕΣΑΛΤΟ και αναφέρονται μόνο οι 42 του δημαρχείου), που είναι φωτοτυπία των προκηρύξεων που βγάζει το ΚΚΕ εδώ και χρόνια και στο οποίο επέμειναν μέχρι τέλους αρνούμενοι να συνυπογράψουν το κοινό κείμενο που συμφώνησαν οι υπόλοιποι δημοτικοί σύμβουλοι (μικροπολιτικές σκοπιμότητες και χειρισμοί πάνω στην πλάτη των συλληφθέντων;). Σχετικά με τους υπόλοιπους δημοτικούς συμβούλους, παρότι μας χωρίζει μια άβυσσος αξιών, επιλογών, αντίληψης, αγώνα και κοινωνικού οράματος και παρότι είναι οι φορείς της τοπικής εξουσίας, που μας είναι εξίσου εχθρική και απεχθής με την κεντρική εξουσία, η στάση που κράτησαν τόσο έξω από το κατειλημμένο δημαρχείο όσο και με το ψήφισμα που εξέδωσαν τους τιμά.
Παράλληλα με την κατάληψη του δημαρχείου δεκάδες άλλοι αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες συγκεντρώνονται στην πλατεία Λαού και αποφασίζουν αυθόρμητα να πορευτούν προς το μπατσοκρατούμενο στέκι. Στήνεται μια μικρή αυτοσχέδια διαδήλωση λίγων εκατοντάδων μέτρων, η οποία μπαίνει με συνθήματα στην οδό Ερμού με κατεύθυνση προς το ΡΕΣΑΛΤΟ. Ορισμένοι ασφαλίτες που βρίσκονται έξω από το στέκι, μπροστά από την είσοδο, τους πετάνε κάποιες πέτρες και άδεια μπουκάλια μπύρας με σκοπό να τους αποτρέψουν να πλησιάσουν περισσότερο. Αυτή είναι η σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι της οργής για τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που επιταχύνουν το βήμα τους κάνοντας τους μπάτσους να μπουν πανικόβλητοι τρέχοντας μέσα στο στέκι και να κλείσουν την πόρτα πίσω τους. Τα 3 ασφαλίτικα που εγκαταλείπουν απ' έξω αναποδογυρίζονται. Μια συντροφική χειρονομία αλληλεγγύης που θα γεννήσει το σύνθημα που κατ' επανάληψη θα ακουστεί τις επόμενες μέρες στις συγκεντρώσεις αλληλεγγύης έξω από τα δικαστήρια του Πειραιά: «3 ασφαλίτικα κάναν ένα σάλτο, λευτεριά σε όλο το ΡΕΣΑΛΤΟ».
Την ίδια ώρα στα Εξάρχεια ξεσπούν συγκρούσεις με τα ΜΑΤ κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης στο σημείο δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου 1 χρόνο πριν. Μέσα στο συγκρουόμενο πλήθος υπάρχουν αναφορές και για το ΡΕΣΑΛΤΟ.
Το ίδιο βράδυ, του Σαββάτου 5 Δεκέμβρη, σε Κοζάνη, Γιάννενα, Μυτιλήνη και Θεσσαλονίκη θα πραγματοποιηθούν πορείες αλληλεγγύης στους συλληφθέντες του ΡΕΣΑΛΤΟ και του δημαρχείου Κερατσινίου με κεντρικό σύνθημα: ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ.
Την επόμενη μέρα, Κυριακή 6 Δεκέμβρη, μέρα διαδηλώσεων σε όλη την επικράτεια, στις συγκρούσεις που θα ξεσπάσουν με τις δυνάμεις καταστολής στην Αθήνα πολλοί και πολλές θα ξεστομίσουν προς τους ένστολους δολοφόνους: «για το ΡΕΣΑΛΤΟ ρε!».
Την ίδια μέρα έξω από τα δικαστήρια του Πειραιά θα πραγματοποιηθεί

συγκέντρωση αλληλεγγύης με τη συμμετοχή εκατοντάδων ανθρώπων, η οποία θα χτυπηθεί από τα ΜΑΤ με γκλοπς και δακρυγόνα κατά την αποβίβαση των συλληφθέντων από τα μεταγωγικά οχήματα της αστυνομίας για να περάσουν από εισαγγελέα για την επίσημη απαγγελία κατηγοριών (22 από το ΡΕΣΑΛΤΟ, 42 από το Δημαρχείο Κερατσινίου). Η διαδικασία θα κρατήσει μέχρι αργά το βράδυ όπως και η συγκέντρωση αλληλεγγύης.
Συγκέντρωση αλληλεγγύης εκατοντάδων ανθρώπων θα πραγματοποιηθεί και την επόμενη μέρα, Δευτέρα 7 Δεκέμβρη, έξω από τα δικαστήρια του Πειραιά, όπου οι 42 συλληφθέντες του δημαρχείου είναι να περάσουν από αυτόφωρο ενώ οι 22 του ΡΕΣΑΛΤΟ θα εξεταστούν ανακριτικά για να αποφασιστεί αν θα προφυλακιστούν ή όχι. Νωρίς το μεσημέρι, με την ολοκλήρωση του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στον Πειραιά, έξω από τα δικαστήρια καταφθάνουν και δεκάδες μαθητές με πανό που γράφει: ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ. Με μια συγκινητική αντοχή η συγκέντρωση θα κρατήσει μέχρι τις 6:00 τα ξημερώματα της επόμενης μέρας, Τρίτη 8 Δεκέμβρη, οπότε θα ολοκληρωθεί η ανακριτική διαδικασία χωρίς προφυλακίσεις και οι 22 του ΡΕΣΑΛΤΟ βγαίνοντας εξουθενωμένοι από το κτίριο των δικαστηρίων θα πνιγούν σε μια τεράστια συντροφική αγκαλιά δεκάδων αλληλέγγυων.
Τις επόμενες μέρες οι κινήσεις αλληλεγγύης θα συνεχιστούν, με συγκεντρώσεις, παρεμβάσεις, μικροφωνικές, πανό και μοιράσματα κειμένων, σε πολλές γειτονιές της Αθήνας και πολλές πόλεις της επικράτειας. Επίσης, μια σειρά ψηφισμάτων αλληλεγγύης θα εκδοθούν από συλλόγους εκπαιδευτικών και σωματεία εργαζομένων από την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά καθώς και από τον σύλλογο εργαζομένων στο δήμο Κερατσινίου.
Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

Επιχείρηση «Μιχάλης» (3) :

από τις απαγωγές στις αιχμαλωσίες και έπειτα στις ομηρίες

Όσον αφορά το δικαστικό μέρος της υπόθεσης, οι «περίφημες» προσαγωγές των 22 του ΡΕΣΑΛΤΟ δεν ήταν τίποτε άλλο από αστυνομική απαγωγή 22 ανθρώπων μετά από εισβολή στο χώρο που βρίσκονταν. Και αυτό γιατί ούτε επιδείχθηκε ούτε υπήρχε κανένα ένταλμα έρευνας, γιατί δεν δηλώθηκε καμία έστω και φτηνή δικαιολογία για την εισβολή (το μόνο που βρήκαν να γράψουν στη δικογραφία ήταν ότι έλαβαν ανώνυμο τηλεφώνημα για «παρασκευή εκρηκτικών» στο στέκι) αλλά και γιατί τόσο η «κυρία» που εμφανιζόταν ως εισαγγελέας όσο και ο «κύριος» που εμφανιζόταν ως επικεφαλής της επιχείρησης αρνούνταν να πουν τα ονόματά τους και να επιδείξουν τις υπηρεσιακές τους ταυτότητες. Όσο για τις γελοιότητες περί ανώνυμου τηλεφωνήματος, δεν μπορεί να τις πιστέψει ούτε ένα μικρό παιδί, όταν ένα επιτελείο τηλεκανίβαλων δημοσιοκάφρων, συντονιζόμενο από τον ίδιο τον Χρυσοχοΐδη, ήταν έτοιμο στα δελτία ειδήσεων των 8 να μιλήσει σε όλα τα κανάλια για την αστυνομική επιτυχία σε «ορμητήριο επιθέσεων», σε «γιάφκα αναρχικών», επιδεικνύοντας ως «αποδεικτικά στοιχεία» τις φωτογραφίες των εργαλείων, των σημαιών, των αντισφυξιογόνων μασκών, των άδειων μπουκαλιών μπύρας και μιας «χειροβομβίδας κρότου-λάμψης» (που δεν ήταν παρά ένα δικό τους χρησιμοποιημένο δακρυγόνο), τις οποίες είχε διοχετεύσει η ίδια η κρατική ασφάλεια (τα μπιτόνια με το θερμαντικό πετρέλαιο δεν τα είχαν κρίνει αξιοποιήσιμα ακόμα).
Έτσι, για τη γελοιότητα του πράγματος, να σημειώσουμε τον πανικό που επικράτησε και τα μπινελίκια που έπεσαν όταν ο φωτογράφος της κρατικής ασφαλείας αποδείχτηκε ότι είχε μηχανή με φιλμ και όχι ψηφιακή. Απανωτά τηλεφωνήματα έγιναν επιτόπου για να ανακαλύψουν δεύτερο φωτογράφο, με ψηφιακή μηχανή, και να τον φέρουν άμεσα, παρότι ήταν εκτός υπηρεσίας, για να μπορέσουν να αποστείλουν τις φωτογραφίες απευθείας μέσω e-mail στα κανάλια και να προλάβουν τα δελτία των 8. Πόσο συνεχίζει να επιβεβαιώνεται αλήθεια 40 χρόνια μετά το σύνθημα των εξεγερμένων του γαλλικού Μάη του '68: ΣΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΣΑΣ ΜΙΛΑΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.
Στην κρατική ασφάλεια τώρα, ελλείψει οποιουδήποτε ενοχοποιητικού στοιχείου και μπρος στο επαπειλούμενο φιάσκο της ήδη πολυδιαφημισμένης στα κανάλια «αστυνομικής επιτυχίας», οι απαγωγές μετατράπηκαν σε αιχμαλωσίες. Ώρες διαβουλεύσεων και μαγειρεμάτων για το πώς να αποφύγουν το ρεζίλεμα της σκανδαλώδους εισβολής τους και της απαγωγής 22 ανθρώπων από έναν ανοιχτό κοινωνικό χώρο. Μια διεργασία σκοπιμοτήτων, που κατέληξε στην απαγγελία κατηγοριών σε βαθμό κακουργήματος για «σύσταση εγκληματικής οργάνωσης» βάσει του τρομονόμου και «παρασκευή εκρηκτικών υλών» (για το δοχείο με το φωτιστικό πετρέλαιο και τα άδεια μπουκάλια μπύρας) και σε βαθμό πλημμελήματος για «οπλοκατοχή» (για τις σημαίες και τα εργαλεία). Οι κατηγορίες ανακοινώθηκαν στους 22 προσαχθέντες από το ΡΕΣΑΛΤΟ στις 5:00 τα ξημερώματα της Κυριακής 6 Δεκέμβρη (σχεδόν 12 ώρες μετά την απαγωγή τους και χωρίς να τους έχει επιτραπεί επικοινωνία με δικηγόρο), αφού πρώτα ο Χρυσοχοΐδης είχε ολοκληρώσει τις υποδείξεις του γύρω από το κατηγορητήριο και αποσύρθηκε στις 4:30 από το κέντρο επιχειρήσεων συγχαίροντας μέσω των ασυρμάτων τούς αστυνομικούς για τη συνεργασία και τον επαγγελματισμό που επέδειξαν.
Στο γραφείο του εισαγγελέα, έπειτα, η «σύσταση εγκληματικής οργάνωσης» αποσύρθηκε, σε μια κίνηση ισορροπιών απέναντι σε ένα κατηγορητήριο φαιδρό και ανυπόστατο στο σύνολο του και μια κατασταλτική μεθόδευση που είχε επενδύσει πολλά σε επικοινωνιακό επίπεδο.
Στην τελική φάση, η ανακριτική διαδικασία, εξελίχθηκε σε απόλυτο φιάσκο. Τι να ανακρίνεις όταν έχεις μισό μπιτόνι πετρέλαιο θέρμανσης και μερικές δεκάδες άδεια μπουκάλια μπύρας για «κατασκευή εκρηκτικών»; Τι να ανακρίνεις όταν έχεις 7 σημαίες και μερικά εργαλεία για «όπλα»;
Ενδεικτικά παραθέτουμε τη στιχομυθία μιας συντρόφισσας με την ανακρίτρια:
-Κυρία ανακρίτρια να σας ρωτήσω κάτι;
-Παρακαλώ.
-Στο σπίτι σας έχετε ζάχαρη;
-Έχω.
-Έχετε βούτυρο;
-Έχω δεσποινίς.
-Αυτό σημαίνει ότι αύριο θα φτιάξετε κέικ;
-Όχι.
-Τότε πώς ισχυρίζεστε ότι επειδή εμείς έχουμε άδεια μπουκάλια και πετρέλαιο για την σόμπα στο στέκι μας, αύριο θα φτιάξουμε μολότοφ;
Και όμως, οι άνωθεν εντολές ήταν τόσο αυστηρές που τουλάχιστον για έναν σύντροφο η προφυλάκιση παιζόταν μέχρι τελευταία στιγμή, με κριτήρια την ηλικία του, τον φάκελο του και το γεγονός ότι ήταν ένας εκ των ενοικιαστών του χώρου. Ήταν τόσο αυστηρές, που με κριτήριο την κατοχή κλειδιών του στεκιού, σε 11 από τους 22 κατηγορούμενους επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι της απαγόρευσης εξόδου από την χώρα, της παρουσίας στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους κάθε 1η και 16η του μήνα και εξωφρενικές χρηματικές εγγυήσεις συνολικά 51.000 ευρώ για να μην προφυλακιστούν. Καθεστώς ομηρίας.
Σχετικά, με τους συλληφθέντες από το δημαρχείο τα πράγματα ήταν πανομοιότυπα. Τους αφαιρέθηκαν, επίσης, τα κινητά χωρίς να τους επιτραπεί να επικοινωνήσουν με δικηγόρο ή κάποιον δικό τους. Τους μετέφεραν στο Μεταγωγών της Πέτρου Ράλλη και κανείς δεν γνώριζε που τους έχουν πάει, λες και είχαν απαχθεί. Η απόδοση των κατηγοριών εναντίον τους έγινε, επίσης, στις 5:00 τα ξημερώματα της Κυριακής 6/12. Ενώ τους προσέθεσαν και το αδίκημα της απείθειας όταν αρκετοί και αρκετές αρνήθηκαν να δώσουν αποτυπώματα, δεδομένου ότι όταν τους ζητήθηκαν δεν τους είχαν ακόμα αποδοθεί κατηγορίες και δεν είχαν δει δικηγόρο.
Οι υπόλοιπες κατηγορίες που τους απαγγέλθηκαν ήταν τα πλημμελήματα της διατάραξης κοινής ειρήνης, των διακεκριμένων φθορών, της αντίστασης κατά της αρχής από κοινού, της απόπειρας διακεκριμένων σωματικών βλαβών, της οπλοκατοχής και της οπλοφορίας. Δεδομένου, όμως, ότι στο δημαρχείο δεν υπήρξαν φθορές και δεν έγινε μήνυση από τον δήμαρχο για «διατάραξη οικιακής ειρήνης», οι κατηγορίες έχουν προκύψει από το αστυνομικό σενάριο ότι αυτοί και αυτές που συνελλήφθησαν στο δημαρχείο είναι οι ίδιοι και οι ίδιες που αναποδογύρισαν τα ασφαλίτικα έξω από ΡΕΣΑΛΤΟ. Προς επιβεβαίωση, μάλιστα, αυτού του σεναρίου, οι διμοιρίες των ΜΑΤ, που έφτασαν στο Κερατσίνι αρκετή ώρα αργότερα από την κατάληψη του δημαρχείου, δηλώνουν ότι τους ακολούθησαν από το στέκι μέχρι το δημαρχείο.
Οι 42 συντρόφισσες και σύντροφοι κρατήθηκαν μέχρι το βράδυ της Δευτέρας 7/12, οπότε το αυτόφωρο τους όρισε ρητή δικάσιμο για τις 2 Μάρτη 2010. Ενώ μέσα στις 2 ημέρες που ήταν κρατούμενοι/ες αναστάτωσαν τα κρατικά κελιά (με την αδιαλλαξία τους, την άρνηση δακτυλοσκόπησης και την άρνηση τους να βάλουν χειροπέδες κατά τις μεταγωγές και στα δικαστήρια), αποτελώντας παράδειγμα και για τους 22 του ΡΕΣΑΛΤΟ σχετικά με τις χειροπέδες και κάνοντας πράξη ένα παλιό σύνθημα: το να είσαι αιχμάλωτος ζήτημα δεν είναι, το να παραδοθείς αυτό είναι.

Επιχείρηση «Μιχάλης» (4) :••••••••••
το ευρύτερο κατασταλτικό κλίμα των ημερών

Η εισβολή στο ΡΕΣΑΛΤΟ, πέρα από κίνηση ατομικού και πολιτικού εκφοβισμού και καταγραφής νέων αγωνιζόμενων ανθρώπων, αποτελεί κομμάτι ενός ευρύτερου σχεδίου καταστολής που εφαρμόστηκε τις τελευταίες μέρες, επ' αφορμή της συμπλήρωσης ενός χρόνου από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου και την κοινωνική-ταξική εξέγερση που ακολούθησε.

Αυτό που εξελίχτηκε αυτές τις μέρες, με επικοινωνιακή κορωνίδα τη δίωξη των 22 από το Ρεσάλτο και των 42 αλληλέγγυων από το δημαρχείο Κερατσινίου, αποτελεί συνέχεια της εντατικής προσπάθειας εγκαθίδρυσης του δόγματος «πυγμή και δημοκρατία». Της «σοσιαλίζουσας», δηλαδή, εκδοχής της «μηδενικής ανοχής» σε κάθε αντιστεκόμενο και αντιστεκόμενη, που έχει ξεκινήσει εδώ και 2 μήνες με το κυνήγι μαγισσών από την υπόθεση της «γιάφκας» Χαλανδρίου, με την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων, με τις διώξεις διαδηλωτών με τον κουκουλονόμο από την μαχητική πορεία στη Νίκαια για τα αστυνομικά βασανιστήρια και τη δολοφονία του 25χρονου πακιστανού μετανάστη Μοχάμεντ Καμράν.

Η αστυνομοκρατούμενη πόλη, η τρομοϋστερία των ΜΜΕ, οι αναμμένοι φάροι των περιπολικών, οι εξακριβώσεις στο κέντρο και σε γειτονιές όλες τις προηγούμενες μέρες, οι 1200 «προληπτικές προσαγωγές» σε όλη τη χώρα, οι 130 συλλήψεις διαδηλωτών, οι 7 προφυλακίσεις, το φόρτωμα σακιδίων με μολότοφ σε συλληφθέντες (διαδηλωτές και άσχετους) που γλίτωσαν τις προφυλακίσεις από βίντεο που κυκλοφόρησαν, η χρήση πλαστικών σφαιρών κατά μαθητών, οι κτηνώδεις επιθέσεις των ένστολων καθαρμάτων των ΜΑΤ και των μηχανοκίνητων ομάδων ΔΕΛΤΑ και ΖΗΤΑ σε διαδηλωτές (με αποτέλεσμα τον τραυματισμό πολλών, με σοβαρότερη περίπτωση αυτή της ιστορικής τροτσκίστριας αγωνίστρια του ΕΕΚ Αγγελικής Κουτσουμπού), η εισβολή των ΜΑΤ στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Ιωαννίνων κατά τη διάρκεια της πορείας της 6ης Δεκέμβρη χωρίς ένταλμα ούτε κάποιο πρόσχημα, οι βιντεοσκοπημένες συμπράξεις φασιστών και μπράβων με διμοιρίες των ΜΑΤ σε διάφορες πόλεις, η επαναλαμβανόμενη καταπάτηση του ασύλου στο ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη και στη Νομική στην Αθήνα και η συνολική αμφισβήτηση του κοινωνικού χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου μετά την μιντιακά κατασκευασμένη επίθεση, που δήθεν τον έστειλε στην εντατική, στην Πρυτανεία του Πανεπιστημίου Αθηνών στα Προπύλαια στις 6 Δεκέμβρη ο παραιτηθείς πλέον πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών «κύριος» Κίττας, αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα του «νέου» δόγματος.

Η κρατική τρομοκρατία, λοιπόν, απλώθηκε στους δρόμους, επιχειρώντας να εγκαθιδρύσει κοινωνικά τον φόβο αλλά συνάντησε και σημαντικά πεδία κοινωνικής οργής. Ιδιαίτερα στις διαδηλώσεις της 6ης και 7ης Δεκέμβρη, όπου χιλιάδες κόσμου συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής και επιτέθηκαν μαζικά στις δυνάμεις καταστολής, σε σύμβολα εξουσίας και σε καπιταλιστικούς στόχους στο κέντρο της Αθήνας. Αυτής της οργής που θάφτηκε επιμελώς από τα media, γιατί κλόνιζε το «ακατάβλητο» κατασταλτικό σχέδιο της ελληνικής αστυνομίας, τσαλάκωνε το γυαλιστερό προσωπείο της κοινωνικής ειρήνευσης, προκαλούσε ρωγμές σε όλη αυτή την κατασκευή κοινωνικού φόβου και ελέγχου. Τα ΜΜΕ δεν είχαν παρά να χειροκροτήσουν και να εξυψώσουν (είχε προηγηθεί εξάλλου συνάντηση κορυφής μεγαλοεκδοτών και ηγεσίας του υπουργείου) ως επιτυχημένη μια στρατηγική καταστολής που έχει ήδη ακυρωθεί στην πράξη, έχει ήδη απαξιωθεί και θα συνεχίζει να απαξιώνεται από ολοένα και περισσότερους ανθρώπους, από ολοένα και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια. Γιατί παρά την αντίθετη εικόνα που επιχειρούν να παρουσιάσουν, οι συναινέσεις που έχουν κατορθωθεί είναι μόνο θεσμικές (μεταξύ κομμάτων, ΜΜΕ, εργατοπατέρων και κεφαλαιοκρατών) και όχι κοινωνικές. Άλλωστε, ούτε η νέα πολιτική διαχείριση έχει κάποιο -έστω υποτυπώδες- κοινωνικό συμβόλαιο να προτείνει ούτε ο καπιταλισμός στο σύνολο του μπορεί να υποσχεθεί τίποτε άλλο από περισσότερη φτώχεια (υλική, συναισθηματική, διανοητική), περισσότερα φοβικά σύνδρομα και καταστολή.

Έτσι, παρά τους τόνους εκφοβιστικής προπαγάνδας (συμπεριλαμβανομένης της γριποτρομοκρατίας) που το τελευταίο διάστημα διέσπειραν οι κυριαρχικές οθόνες και παρά τις υπερμεγέθεις κατασταλτικές εκστρατείες, το στοίχημα του Δεκέμβρη κερδήθηκε από τις χιλιάδες των «συκοφαντημένων». Παρά τους ισχυρισμούς των υπουργών, των γραμματέων και των φαρισαίων, των ένστολων ροπαλοφόρων και των undercover δημοσιογράφων, σε όλες σχεδόν τις πόλεις της επικράτειας διατυπώθηκε και πάλι ένα μήνυμα ανυποταγής, από εργαζόμενους και άνεργους, φοιτητές και μαθητές, άνδρες και γυναίκες, ντόπιους και μετανάστες. Ένα μήνυμα σύγκρουσης με το στρατό κατοχής της Δημοκρατίας, ένα μήνυμα επίθεσης στις καταναλωτικές αυταπάτες, ένα μήνυμα αδιαλλαξίας προς την Εξουσία. Τελικά δεν κατόρθωσαν να κάνουν τον Δεκέμβρη ούτε ένα θλιβερό επετειακό μνημόσυνο ούτε μια γιορτή των σωμάτων ασφαλείας.

Ωστόσο, η διασπορά του φόβου και της σύγχυσης κοινωνικά, αναφορικά με τα προτάγματα της κοινωνικής αλληλεγγύης, της αυτοοργάνωσης, των αδιαμεσολάβητων κοινωνικών αγώνων και των μαχητικών επιλογών θα συνεχιστεί και θα οξύνεται (όπως και η αστυνομοκρατία) όσο θα βαθαίνει η κρίση του συστήματος και θα εντείνεται η κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Ο ιδεολογικός και κατασταλτικός πόλεμος θα κλιμακωθεί στην προσπάθεια διάσωσης του καθεστώτος, στην προσπάθεια της κυριαρχικής παλινόρθωσης.

Στόχος είναι η εγκληματοποίηση όσων αντιστέκονται, των χώρων τους και των προταγμάτων τους. Εξάλλου, οι αστυνομικές εισβολές και εκκενώσεις αυτοδιαχειριζόμενων στεκιών και καταλήψεων έχουν προαναγγελθεί εδώ και ένα μήνα από τα κρατικά επιτελεία, τόσο από δηλώσεις του ίδιου του Χρυσοχοΐδη όσο και από άρθρα ασφαλιτοδημοσιογράφων τύπου Λαμπρόπουλου στο ΒΗΜΑ. Το επιχείρημα απλό: «οι χώροι αυτοί αποτελούν καταφύγια συμμοριών και ορμητήρια επιθέσεων, αποτελούν γιάφκες». Όμως, καταφύγια συμμοριών και γιάφκες είναι τα αστυνομικά τμήματα και τα πολιτικά γραφεία, είναι τα κολωνακιώτικα και κηφισιώτικα κυριλέ στέκια όπου χαριεντίζονται μεταξύ τους οι πολιτικές, οικονομικές και μιντιακές εξουσίες, είναι τα τηλεοπτικά πάνελ και τα τραπέζια όπου κάνουν «κοινωνικό διάλογο για το ασφαλιστικό» οι εργατοπατέρες, τα αφεντικά και οι κρατικοί επιτελείς. Το ΡΕΣΑΛΤΟ, όπως και όλοι οι υπόλοιποι ανοιχτοί κοινωνικοί χώροι, αντιεξουσιαστικά στέκια και καταλήψεις, είναι «παρασκευαστήρια» κοινωνικών συνειδήσεων και συγκρούσεων, είναι «ορμητήρια» ελευθερίας. Και κάθε φορά που η καταστολή θα τολμά να αγγίζει αυτούς τους χώρους και να στοχοποιεί τους ανθρώπους που τους πλαισιώνουν, όλο και περισσότεροι αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες θα είναι εκεί για να τους υπερασπιστούν, ρίχνοντας το γάντι στους ανθρωποφύλακες και τους πραιτοριανούς: κοπιάστε!

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δυό λόγια για τον αυτοοργανωμένο χώρο αλληλεγγύης & ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ

Από τα μέσα Ιούνη 2005, στο Κερατσίνι, στην Ερμού 9, στο ύψος της Λεωφόρου Δημοκρατίας 54, 100 μέτρα από την πλατεία Λαού, λειτουργεί ο αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ. Ένα εγχείρημα κοινωνικής-πολιτικής-πολιτισμικής παρέμβασης, αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χαρακτήρα, που έχει ως βεληνεκές της απεύθυνσης και της δράσης του τις περιοχές του Κερατσινίου, της Νίκαιας, της Δραπετσώνας και του Περάματος. Μέχρι στιγμής το στέκι έχει κατορθώσει μια πρώτη παρουσία (με κείμενα, εφημερίδες, αφίσες, εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, συζητήσεις, προβολές βίντεο, συναυλίες και πορείες) γύρω από τα ζητήματα του κοινωνικού ελέγχου και της καταστολής, της μισθωτής σκλαβιάς και του ασφαλιστικού, του ρατσισμού και των κοινωνικών διακρίσεων με βάση το φύλο και τη σεξουαλική προτίμηση, του σχολείου-φυλακή και της άρνησης στράτευσης, του εγκλεισμού και της αλληλεγγύης σε φυλακισμένους αγωνιστές, όπως εκείνοι που προφυλακίστηκαν κατά τη διάρκεια της περσινής εξέγερσης του Δεκέμβρη. Στην τοπική ατζέντα έχουμε καταπιαστεί με τα εγκληματικά για τους κατοίκους σχέδια της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας για ανάπλαση του πρώην εργοστασίου λιπασμάτων στη Δραπετσώνα με σκοπό τη δημιουργία ενός εφοπλιστικού city, με τις εξίσου καταστροφικές «ιδέες» αξιοποίησης του πρώην εργοστασίου του Καχραμάνογλου στο Κερατσίνι, με την εφιαλτική για τα Ταμπούρια δρομολόγηση υπόγειου πάρκινγκ στην Πλ. Κύπρου, με τις συνεχείς δολοφονίες εργατών στη Ν/Ζώνη του Περάματος στα λεγόμενα «εργατικά ατυχήματα», με το σύγχρονο Νταχάου για μετανάστες «χωρίς χαρτιά» στην Πέτρου Ράλλη (το γνωστό Μεταγωγών), με την πρέζα που θερίζει στις γειτονιές ως προέκταση ενός πολιτισμού μιζέριας και εξαρτήσεων.

Το ΡΕΣΑΛΤΟ είναι ένας ανοιχτός κοινωνικός χώρος αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας, συναναστροφής και ανθρώπινης δημιουργίας, χωρίς ιεραρχίες και ειδικούς, μακριά από εμπορευματικές σχέσεις, θεαματικά και καταναλωτικά πρότυπα. Ένα πείραμα διασταύρωσης, γνωριμίας, συντροφικότητας και δράσης ενάντια στην εκμετάλλευση, την αλλοτρίωση και κάθε μορφή εξουσίας. Το στέκι είναι ανοιχτό κάθε Παρασκευή μετά τις 9:00μμ.